

7 במרץ 2009

אומ"ץ להתמודד

(תגובה לביקורת ולהכחשות בעניין אשפוזו של אריאל שרון)
מאת אריה אבנרי יו"ר הנהלת אומ"ץ.

בימים האחרונים קיבלנו תגובות בכתב ובעל פה מאזרחים וידידים שמתחו ביקורת על החלטתה של אומ"ץ לעסוק באשפוזו הממושך של ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון בבית החולים "שיבא". לעומת זאת הייתה הסתייגות כמעט כללית מהתנהלותו של הבן גלעד שרון שעוסק בין כותלי בית החולים בעבודה משרדית פרטית.

למען האמת העובדתית אציין שהדעות על צעדה הבלתי שגרתית של אומ"ץ בעניין רגיש זה הינן חלוקות צפינו זאת מראש. לצידם של רבים וטובים שסבורים כי היינו צריכים לעקוף את הנושא הבעייתי שאינו נכלל לטעמם בתחום המאבק למען טוהר המידות והמינהל התקין קיבלנו תגובות רבות עד אין ספור מאזרחים, אישי ציבור וגם אנשי תקשורת שבירכו וחזקו אותנו על העזתנו להתמודד עם נושא טעון שעד כה דובר עליו רק בחדרי חדרים והוא נלחש מפה לאוזן.

כמי שמוטלת עליו האחריות המלאה למהלך השנוי במחלוקת אני מבקש להבהיר את הרקע ואת השתלשלות העניינים כדי לנסות לשכנע שההתנהלות שלנו לא נעשתה מתוך פזיזות קלות דעת וגם לא מתוך רדיפה אובססיבית של כותרות בתקשורת.

אומ"ץ נחשפה לפרשת האשפוז לפני כשלושה חודשים בעקבות פנייתן של כמה מבני משפחותיהם של חולים קשים הנזקקים לשיקום נשימתי במחלקה המיוחדת בבית החולים "שיבא" שהתמחתה בכך. הם הפנו את תשומת ליבנו לכך שאשפוזו הממושך של שרון במתחם מיוחד במחלקה זו שנמשך כשלוש שנים חוסם את הדרך לשקם את יקיריהם.

החלטנו לטפל בנושא זה בזהירות מרבית הרחק מכלי התקשורת מתוך כוונה לברר את העובדות לאשורן.

היינו מודעים היטב לכך שאנחנו נכנסים לשדה מוקשים מאחר שמדובר בראש ממשלה לשעבר שהיה אהוב על המוני העם וגם במצבו הנוכחי הינו עדיין כנראה מורם מן העם.

לנגד עינינו עמדה השאלה העקרונית האם קיים מינהל לא תקין לכאורה בבית חולים ממשלתי שבו חייבת להיות לטעמנו רפואה שוויונית שלמענה אומ"ץ נאבקה ללא לאות.

הבדיקה השקטה שערכנו בדחילו וריחמו העלתה שבמחלקה זו יש 17 מיטות שהינן תפוסות תמיד ובחוץ יש, כאמור, רשימת ממתנים ארוכה. עפ"י הנוהל המקובל כל חולה מאושפז במחלקה בממוצע כשלושה חודשים. לאחר מכן הוא מועבר עפ"י מצבו הרפואי לביתו או למוסד סיעודי. אין מצב שבו חולה מאושפז במחלקה תקופה לא מוגבלת.

בעניין זה גילינו כי גורמים מרכזיים בבית החולים פנו לבניו של שרון והודיעו להם כי אין ביכולת בית החולים לתרום יותר לאביהם בתחום הרפואי ועליהם לשקול אפשרות להעבירו למוסד סיעודי או לביתם כשאחות צמודה תמשיך לשמש אותו ולספק לו את השירות הרפואי הנדרש על חשבון המדינה.

בהקשר לכך כדאי לציין כי ועדת הכספים של הכנסת אישרה לפני שלוש שנים תכנית ריפוי וסיעוד למשך חמש שנים מהיום שבו איבד שרון את הכרתו.

בניו של שרון סירבו לפניית בית החולים והתעקשו שאביהם ימשיך להיות מאושפז במחלקת השיקום הנשימתי. ההשלכות של האשפוז לא עניינו אותם כלל.

במקביל נודע לנו שבנו הצעיר של שרון גלעד לא מסתפק בשהות ממושכת ליד מיטת אביו אלא עוסק גם בפעילות משרדית ועסקית שאינה הולמת את אופייה של המחלקה.

החלטנו לעשות צעד קדימה והצגנו שורה של שאלות בכתב להנהלת בית החולים "שיבא".

הנהלת בית החולים אישרה בעקיפין את המידע שבידינו וטענה כי מתנהלים מגעים עם המשפחה לגבי אשפוזו של שרון מחוץ לכותלי בית החולים.

לעומת זאת לא התייחסה כלל הנהלת בית החולים לשאלות שהיו קשורות בעיסוקיו של הבן גלעד.

בשלב הבא החלטנו לפנות למשרד הבריאות ולבקש שהמשך העיסוק בנושא מורכב זה יעשה בידי דרגים ממלכתיים בכירים.

כאן נכנסה לתמונה התקשורת הכתובה והאלקטרונית שהקדישה לפרשת אשפוזו של שרון מקום נרחב ודיווחה שאמנם יש בכוונת בית החולים "שיבא" לפנותו מהמחלקה לשיקום נשימתי, כעולה מתוך מכתבה של הנהלת בית החולים אל תנועת אומ"ץ.

מסיבות בלתי ברורות שאנחנו רק יכולים לנחשן טרח בית החולים כעבור כמה ימים לפרסם הכחשה גורפת. הן לגבי הכוונה לפנות את שרון מהמחלקה והן לגבי עיסוקו של גלעד שרון בין כותלי בית החולים.

לאומ"ץ אין עניין בשלב זה להמשיך לנבור בפרשה זו. אנו מסתפקים בכך שהעלנו אותה על סדר היום הציבורי.

עם זאת נמשיך להיות נאמנים לדרכנו ולממש את מטרותינו גם בנושאים טעונים ולא פופולאריים ונהיה מוכנים לשלם כל המחיר.

